

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3565

гр. София, 04.05.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в закрито заседание на 04.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

като разгледа дело номер **8006** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК.

Образувано е по молба с правно основание чл. 248, ал. 1 АПК, подадена от началника на Службата по геодезия, картография и кадастър С., чрез процесуален представител, за изменение на решение № 1913 от 22.03.2022г., постановено по адм. дело № 8006/2021г. по описа на Административен съд София-град, в частта му за разноските. В срока по чл. 248, ал. 2 от ГПК насрещните страни Р. А. А. и Б. А. А. – Щ., чрез пълномощник адв. М., са депозирали писмен отговор, с който молят молбата по чл. 248, ал. 1 от ГПК да бъде оставена без уважение.

Искането за изменение на решението е допустимо, тъй като е подадено в срока по чл. 248, ал. 1 от ГПК и от надлежна страна.

Разгледано по същество е частично основателно.

Производството по адм. дело № 8006/2021г. по описа на АССГ е образувано по жалба на Р. А. А. и Б. А. А. – Щ. против заповед № 18-8688/16.09.2020г., издадена от началника на Службата по геодезия, картография и кадастър С..

С решение № 1913 от 22.03.2022г., постановено по адм. дело № 8006/2021г., съдът е отменил заповед № 18-8688/16.09.2020г., издадена от началника на СГКК С., и е осъдил СГКК С. да заплати на Р. А. А. и Б. А. А. – Щ. сумата от 2100 лв., представляваща разноски по делото.

В мотивите на решението е посочено, че ответникът не е направил възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение, поради което същото следва да бъде присъдено в пълен размер.

В срока по чл. 248, ал. 1 от ГПК по делото е постъпила молба от ответника за изменение на постановеното решение в частта му за разноските. Сочил, че е направил възражение за прекомерност по реда на чл. 78, ал. 5 от ГПК в съпроводителното писмо, с което административната преписка е изпратена в съда. Същото възражение е направено и в представени писмени бележки. Моли решението да бъде изменено в

частта му за разноските, като размерът на присъденото адвокатското възнаграждение да бъде намален до установения минимум съгласно Наредба № 1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По делото /л. 5-6/ е приложен писмен отговор от ответника, постъпил ведно със съпроводително писмо изх. № 27-134/06.08.2021г. и административната преписка, в който е направено изрично възражение по реда на чл. 78, ал. 5 ГПК за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение. Същото възражение е направено и в депозираните писмени бележки, но същите са постъпили след края на устните състезания по делото.

Съгласно чл. 8, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1/2004г. за дела по ЗУТ и ЗКИР минималният размер на адвокатското възнаграждение е 900 лв. В случая жалбоподателите са заплатили адвокатско възнаграждение в размер на 1800 лв., която сума им е присъдена в пълен размер, като разноски по делото. Съдът намира за основателно възражението на ответника за прекомерност на заплатеното възнаграждение за адвокат. В тази връзка съдът се позовава и на Решение от 28.07.2016 г. по дело С-57/2015 на Съда на ЕС, в което е прието, че правната уредба следва да цели да гарантира разумния характер на подлежащите на възстановяване разноски, като се вземат предвид фактори като предмета на спора, неговата цена или труда, който трябва да се положи за защитата на съответното право. Посочено е, че съдебните разноски, които следва да понесе загубилата делото страна, трябва да бъдат „пропорционални”. Заплатеният адвокатски хонорар от 1 800 лева в случая не отговаря на критериите на чл. 36 от ЗА за справедливост и обосноваост. Делото не се отличава с такава правна и фактическа сложност, която да обоснове присъждане на разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в пълен размер. Касае се за типичен правен спор по ЗКИР, свързан с допуснатото изменение в КККР за отстраняване на непълноти и грешки и наличен спор за материално право – чл. 54, ал. 2 във вр. с чл. 51, ал. 1, т. 2 от ЗКИР. От друга страна, следва да се отчете активното процесуално поведение на пълномощника на жалбоподателите, който е изготвил допълнение към жалбата, становище с формулирани въпроси за СТЕ, присъствал е на две съдебни заседания, активно е участвал в разпита на вещото лице, депозирал е и подробни писмени бележки по делото. Отчитайки гореизброените обстоятелства, съдът намира, че следва да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, като редуцира размера на адвокатското възнаграждение на 1300 лв.

В обобщение, ответникът следва да заплати на жалбоподателя разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1 300 лв., както и 300 лв., съставляващи заплатена държавна такса и възнаграждение за вещо лице, или общо сумата 1600 лв.

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ решение № 1913 от 22.03.2022г., постановено по адм. дело № 8006/2021г. по описа на Административен съд София-град, в частта за разноските, като вместо:

„ОСЪЖДА Службата по геодезия, картография и кадастър С. да заплати на Б. А. А. - Щ. ЕГН [ЕГН] и Р. А. А. ЕГН [ЕГН] сумата от 2100 (две хиляди и сто) лева, представляваща разноски по делото.“

ДА СЕ ЧЕТЕ:

„ОСЪЖДА Службата по геодезия, картография и кадастър С. да заплати на Б. А. А. - Щ. ЕГН [ЕГН] и Р. А. А. ЕГН [ЕГН] сумата от 1600 (хиляда и шестстотин) лева, представляваща разноски по делото.“

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: